

hjemlige Fabrikation, alle Forskæringer, alt det, som man fra Vinlandene altid siger er deres værste Konkurrent. Ved en Stempelskat rammes den hjemlige Fabrikation af Cognak, Rom, Portvin og Sherry, alt hvad der fabrikeres af den hjemlige Cider. Idet man ramte det, vilde det være saa langt fra, at man besværliggjorde og hindrede den ægte Vin fra Vinlandene i at konkurrere, at det tværtimod maatte være Vinlandene behageligere, at der paalagdes en saadan indenlandsk Afgift, end at den lagdes som Told paa Indførselen.

Af disse Grunde kunde jeg ikke vide og vidste ikke, at Lovforslaget vilde fremkalde Remonstrationer fra Frankrigs Side. Da Forslaget var blevet forelagt, og nogen Tid var gaaet, begyndte Rygter ganske vist at kursere. Men for det første ventede vi ikke, at man fra Frankrigs Side vilde foretage sig noget overfor et Skridt, der kun var et Forslag, og for det andet forelaa der ikke nogen officiel Meddelelse til den danske Regering derom. — Forslaget blev saa vedtaget i Folketinget. Da Rigsdagen i Aar skulde fortsætte Toldforhandlingerne, forekommer det mig, at det vilde være urimeligt og urigtigt — jeg kunde bruge stærkere Udtryk, men skal ikke gøre det — om jeg, fordi Frankrig havde vist Mis-hag overfor dette Lovforslag, ikke paa ny, naar jeg forelagde hele den øvrige Toldreform, havde forelagt ogsaa dette Forslag. Jeg sagde udtrykkelig ved Forelæggelsen af Forslaget, for at det skulde være kendt baade herhjemme og i Udlandet, at jeg var villig til at forhandle om andre Sætsler og om ny Former for Forslaget, og det ærede Medlem, der selv er Medlem af Udvalget om Lovforslaget, ved jo, at straks efter at Udvalget var nedsat, forhandlede vi om en anden Form for Beskatningen, hvorefter Stempelforslaget blev opgivet. Dette har været offentligt meddelt, og jeg har vedstaaet, at dette Forslag er opgivet. Saasnart der var Udsigt til, at jeg kunde naa til Enighed med Udvalget om Kompensation paa et andet Grundlag, henvendte jeg mig til min højtærede Kollega, Udenrigsministeren, og bad ham sætte sig i Forbindelse med den franske Regering og underrette den om denne ny Sagernes Vending, og der er derefter gennem Udenrigsministeren ført Forhandlinger med den franske Regering om en Forstaaelse. Disse Forhandlinger ere endnu ikke bragte til Afslutning, men jeg har det bedste Haab om, at de ville bringes til en god Afslutning.

Naar det ærede Medlem nu bringer denne Sag frem til Omtale, vil jeg sige, at den største Vanskelighed, vi have haft at kæmpe med, var den Jubel, kan jeg godt sige, hvormed det af Regeringens Modstanderes Presse blev modtaget, da Frankrig gennem det nævnte Forbud søgte at influere paa vor Lovgivning. Den Jubel har strakt sig gennem Regeringens Modstanderes Presse af alle Kulører, og man har ikke undset sig for at bruge ethvert som helst Middel til at svække den danske Regering i de Forhandlinger med den franske Regering, som den var nødt til at føre. Jeg retter ikke Beskyldninger noget bestemt Sted hen, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der gentagne Gange i den franske Presse er kommet Telegrammer, som tilsyneladende ere udsendte fra København, og som ere gaaede ud paa at udsprede den aabenbare Usandhed, at Regeringen ved sine Forslag om Vintoldsatserne vilde søge at begunstige Tyskland paa Frankrigs Bekostning. Det er ganske vist haardt nok, at det kan ske. Jeg ved ikke, hvor Ophavsmændene dertil ere, men jeg ved, at de maa i alt Fald ikke søges blandt Regeringens Venner. Jeg har været med til at gennemføre Loven om Hypotekbanken, og det var mit Ønske, at denne Hypotekbank skulde komme til at virke under gode Forhold, men jeg vil udtrykkelig her udtale, at jeg for mit Vedkommende vil ikke tage Ansvaret for, at man gennem den fra Udlandets Side skal kunne bestemme vor Lovgivning herhjemme.

Saa talte det ærede Medlem om Handelstraktaten med Tyskland, og det ærede Medlem mente, at det var ingen Nytte til at faa en Handelstraktat med Tyskland. Han henviste som sædvanligt til, at vi havde en med Preussen, og at det var gaaet godt med den indtil nu. Ja, det er gaaet godt indtil nu. Der har, saa vidt jeg ved, 2 Gange i Tyskland været Spørgsmaal om at stryge os som mestbebugstiget Land; det er ikke sket endnu, men det, der er sket, er, at paa en Forespørgsel om, hvorledes vi ere stillede efter Tysklands ny Toldtarif, fik vi et Svar, der mundede ud i en Opfordring til os om at forhandle med Tyskland angaaende en Handelstraktat. Overfor en saadan venskabelig Opfordring fra en venskabelig Magt, med hvilken vi dog faktisk ikke have en Handelstraktat i Øjeblikket, vilde det forekomme mig ganske urigtigt at svare: Nej, vi ønske ikke at forhandle. Det, der er sket, er dette, at Danmark derefter har indladt sig paa denne Forhandling. Naar